

мий того, що під час боротьби між англійськими та американськими трестами, може стати влучний момент для визволення. Стративши свою волю фальш, німецькі капіталісти не можуть і гадки мати про відібране своїх давніх заморських колоній, тому вони шукають для себе нових колоній, нових жерел, приходів та ринків збуту. Для свого промислу потрібно їм також у великій кількості нафти — бензину. І так у стіснено-консервативних капіталістичних кругах Німеччини повстає думка на всякий випадок забезпечити собі скільки-небудь нафтові території та український шал. Тому і ясно, звідки знайшлися у них, звичайно так скупих капіталістів, мільйони на пропаганду монархістичних ідей для України. Провідник німецьких трестів Гуго Стінес знайшов уже й підходячого управителя колоній України в особі німецького князя Василя Вишинського, не жалуючи грошей на пропаганду. Він надіслав їй се все відбиті собі в десерт до шкоти українських робітників і селян.

І так бачимо, що якби не була в капіталістичному світі розв'язка східно-галицького питання, то всі вони знаходилися в одній: Східна Галичина мусить бути колонією загальної капіталу. Однак, чи галицький робітник буде працювати на французьких, банкірів із польських привокістів, чи на англійських капіталістів з галицькою дрібнобуржуазією з табору Петрушевича, чи на Стінеса з монархістами, то все остало вільно відомо, з якого праці будуть випасати ці цілі череди визискувачів. При теперішній міжнародній господарській імперіалістичній капіталу, мусить бути велика капіталістична держава і їхні колонії. Коли серйозно думати про дійсну самостійність Східної Галичини, то не можна собі її уявити в рамках капіталізму. Робітники та трудове селянство Східної Галичини мають тільки єдиного союзника, який допоможе їм визволитися зі всього визиску, а ним є міжнародний пролетаріат. Галицький робітник, селянин, та чесний інтелігент повинен знати, що нема йому вибору поміж різними формами визиску, бо визиск який би він не був, чужий чи рідний, все лишається тільки визиском. Всі повинні зрозуміти, що опікунами чинниками капіталістичних держав та їхніх прихвостнів не керують гуманні чи етичні почуття, не любов до поневоленого народу, чи високе розуміння справедливості: ними керує просте вираження холодної експлуатації капіталіста, який сам наповівся загарбати східно-галицькі багатства для своєї користі.

Eugen Varša.

ЕКОНОМІЧНО-ПОЛІТИЧНІ ПРОБЛЕМИ ПРОЛЕТАРСЬКОЇ ДИКТАТУРИ.

Переклад П. Христюка.

(Продовження.)

Отже не трудно тепер побачити, що в капіталістичному суспільстві не може бути досягнуто найвищої дохідності, видатності праці. Співнісимо докладніше на окремих факторах видатності праці. Але попередимо кожного на головну перешкоду в досягненні максимальної видатності, на межу капіталістичного прибутку. Через те, що в капіталістичному суспільстві всі засоби продукції, в тім числі і не продукуючі земельні простори, творять приватну власність, використовують ся вони для продукції лише тоді, коли се сполучається з відплатним капіталістичним прибутком (баромом). Звідси випливає дуже важкий висновок, а саме: через те, що найвища дохідність праці (продукції в найбільшій кількості річної загальної життєвої) не йде в парі з найвищим рентабілітетом підприємства (в капіталістичному ринку ніколи, в індустрії — лише ніколи), а в капіталістичних формах продукції виключно рентабілітет рішає справу, стоїть на порядку денному справа використання гулящих, досі невикористаних засобів продукції і безробітних, непрацюючих через брак засобів продукції, робітників. В найбільш культурних країнах Європи існує ще багато не обробленої землі, котра могла би бути зроблена людською працею плідною, існують невикористані водні сили, лежать нетронуті скарби в лоні землі. Але прибуток має свою межу

ЗЛОЧИННА РОБОТА СОЦІЯЛ-РЕВОЛЮЦІОНЕРІВ.

(Зізнання Лідії Коноплевої, визначної членкині партії с-р.)

(Докінчене.)

Приїхавши в Москву, я застала групу в такій складі: Семенов, Е. Іванова, Усов, Козлов, Зубков і Зеленцев. Пізніше увійшли до неї Новіков, Корольков і Киселев. За виком Семенова, Іванової і мене, всі були петроградські робітники. Відділ в серпні збільшився до 14 осіб. Відділ мав дачі по Казанській і Нижегородській залізничних дорогах і помешкання в Москві.

В серпні численність відділу складалася з 14 осіб. Відділ мав дачі по Казанській і Нижегородській залізничних дорогах і помешкання в Москві.

На початку відділ рішив зорганізувати в першу чергу атентат на Л. Д. Троцького, котрому акти надавались велике значення в воєнно-стратегічному відношенні. В другу чергу мав бути виконаний атентат на В. І. Леніна, який очолював ся, як акт політичний. Ми старали ся шляхом висліджування установити години і дні виїздів Троцького до тих установ, в яких він бував. Висліджуване вело ся за відомом в Кремль, воєнним комісаріатом і різними воєнними установами (назва не пригадує) в районах Нікітських, Георгієвського переулку, Садової-Кудринської. Чатували ми в кількіх черг. Крім того я слідила в селі Тарасовці, по Ярославській зал. дорозі, де я замешкала під іменем Лідії Миколаєвни Порохової; в Тарасовці на дачі жив тоді Бонч-Бруєвич, з котрого, після наших відомостей, бували Л. Д. Троцький, Криленко і цілий ряд визначних большевиків. У нас був план устроїти атентат на Троцького по дорозі, в Тарасовку за Митищами, нападши на автомобіль. Дорогу з Москви до Митищ оглянула Фаня Каплан зі мною. Ми разом перейшли її, щоб вибрати місце для нападу. Іншу частину доро-

Досвід польського, німецького, французького та російського пролетаріату вчать, що свій рідний капіталіст, чи капіталістичний економ нічим не ріжниться від чужого. Вихід один:

Стати в одну лаву з міжнародним революційним пролетаріатом і у всесвітній соціалістичній революції знищити всякий капіталістичний визиск капіталістами імперіалістами і приступити до будови нового ладу, побудованого на принципах міжнародної пролетарської солідарності та рівності, приступити до творення комуністичного суспільства.

("Наш Стяг.")

ги оглянув хтось інший з групи. Всі наші спроби установити шляхом висліджування регулярність виїздів Троцького не дали жадних результатів. Час йшов, енергія витрачалася, а конкретного відділу нічого не зробив. На однім із зібрань відділу поставлено було знову питання, на кого перше виконати атентат: В. І. Леніна чи Л. Д. Троцького. Рішення було виконати атентат на того, кого першого буде стрінуто у відповідний для виконання акту час. Для атентату ми рішили використати мітинги, котрі регулярно кожної п'ятниці відбували ся у всіх районах Москви. Три тижні підряд відбували ми всі мітинги. Першого тижня всі боевики, озброєні револьверами (системи у нас були: браунинги, мавзери, штейри, парабелуми), були розподілені по мітингах, але коли один з боевиків, намічений відділом як виконавець, зустрів В. І. Леніна не вистріляв до нього, то на другий тижень ми змінили систему. На ролі виконавців було намічено кілька осіб, а власне Фаня Каплан, я і Козлов, кожний з виконавців обиджав кілька мітингів. Але тому, що се була ризика, що переїжджаючи з одного місця в друге, можна або опізнитися, або Ленін може прийти пізніше, після відвіду виконавця (на другий тижень В. І. Ленін не виступав зовсім), то в третю п'ятницю, 30. серпня, організація була така: виконавці повинні були стеречи в умовлених пунктах: Фаня Каплан — в районі Замоскворіччя, я — в районі Александрівської стації, Алексеевського народного дому, Козлов — в районі Басманних (точно не пригадує його району). Інші боевики були розділені по всіх мітингах, а в разі приїзду на один з них В. І. Леніна повинні були повідомити районного виконавця.

В. І. Ленін приїхав до Шпінок і Фаня стріляла до нього. Всі три кулі були затрачені (у всіх трох виконавців перші три кулі в револьвері були надплені нахвост і затрачені "кураре", який лишив ся у мене від першої затраченої організації).

Як було сказано вище, Гоц і Донський дали нам санкцію від імені ЦК. лише з умовою, що если партія зразу не зможе признати акту своїм, то у всьому разі, вона зробить се пізніше, але Донський обіцяв, що партія не в жадній разі не відмовить ся від терористичного акту.

На другий день після атентату Фаня Каплан повилає офіційна заява від імені партії, що ні одна партійна організація не брала участі в атентаті на В. І. Леніна.

Се відмовлене ся зробило велике вражіння на відділ, пав престиж ЦК. захиталась віра в терор, почав ся внутрішній розклад відділу. Відділ вірив, що дідо терору є діло в імя революції, в імя революції він йшов і віддавав послання, що мав — своє жите. Санкція ЦК була моральною піддержкою, оправданом того методу боротьби. Відділ згодив ся на мовчанку партії, але на відмовлене ся партії, на лож на словах він не міг згодити ся. Ті сумніви, які появлялись у нас часами мимохит, чи допустимий є терор, як метода боротьби, у відношенні до большевиків, до партії, яка так як ми бореть ся за соціалізм, почали розгоряти ся все сильніше. Відмовлене ся оцінювалось не тільки як акт трусості і відсутності героїстичної відваги, але як посуджуване партією такого методу боротьби з большевиками.

На однім із зібрань відділу, після атентату Фані, питане про дальшу терористичну роботу зійшло обговорення, і за него висловились п'ять осіб з цілого відділу: Семенов, Корольков, я, приїхавши після атентату товаришка Фані Каплан, Ставська, і ще хтось п'ятий (забула). Інші складали підтримку і боеву групу.

Внедвої після атентату на Леніна ми рішили були виконати атентат на Троцького, який мав їхати на східний фронт. Ми рішили робити двома способами: в Москві на стації чатувала я в ролі виконавця терористичного акту і Корольков, як помічник, а підтримка група, на чолі з Івановою, виїхала по Казанській залізничній і підготувала зрив потягу за стацією Люберцями. Дві ночі чатували ми на Казанській і Миколаєвській стаціях; після отримання відомостей, якісь спеціальний потяг, подібний на потяг Троцького, стояв на торі Миколаєвської залізничної дороги, але Л. Д. Троцького не стрітили, так як він виїхав того самого дня, як і сподівались, але з іншої стації. На сім закінчив ся наш період терористичної боротьби.

Після сего відділ виконав ряд експропріацій: одну десь за Московку у приватної особи (ЦК. знав про сю експропріацію), другу експропріацію мали виконати в продовольчому комітеті на розі Страстной і Тверської ул. Все було підготовлено, кілька урочажених боевиків увійшли в приміщення продовольчого комітету і повинні були розтопити огнетревалу касу спеціальним для сего цілі купленим апаратом, іншій, в тім числі Семенов і я очікували урочаженої, щоб, в разі аларму, поспішити на поміч. Але в апараті не вистарчило кислороду, і ми примушені були залишити діло.

шасть ся незмінним роки, а часом і цілий десятирок років після того, як він, через технічний поступ, зробив ся вже неможливим. Доти, доки підприємство дає відповідний прибуток (баром) і капіталісти дуже охочо продукують старими, нерациональними способами.*)

Продукційність праці при капіталістичному способі продукції залишається ся далеко низшою від теоретично-мислимої максимальної продукційності. Ноперед всього впливає тут форма прибутку. Підпінне зарплат продукції, збільшене постійного, незмінного капіталу є іменно постійна тенденція капіталізму, що базується на вільній конкуренції. Але розмір збільшення основного продукційного капіталу залежить кожного разу від суми приватної акумуляції. З другого боку про практичне примінене кожного нового технічного винаходу рішає не питання про можливість піднесення видатності праці або збереження людської енергії, але виключно точка погляду рентабілітету. Чим більш пригнічена робітничая класа якоїсь країни, тим менше заохочена капіталістичная класа дати про піднесення продукційності.

Продукційність стоїть дуже низко ще й через те, що великі мільйони робітників дрібних підприємств працюють примітивним знаряддям. Особиста праця "хазяїна", котрий визискує себе самого, свою сім'ю і одного або двох робітників, що одержують далеко низшу платню ніж яка відповідає вартості затраченої ними праці, дає можливість їм підприємствам продовжувати далі нуджене існування на велику шкоду дохідності (видатності) спільної праці.

В сучасній фазі "організованого-капіталізму" в більшості галузей великої індустрії вже

В період від кінця 1917 р. і цілий 1918 р. характерною рисою тактики партії есерів була тенденція використати для боротьби з соціалістичною владою всі засоби, всі можливості: і терор, і союзників, і воєнницю, і чорнотенцію. Використати все потиженку, підпольно, боїчися викрити і перед партійними масами, і перед Інтернаціоналом, бо такі методи викреслювали партію есерів з рядів Інтернаціоналу.

Все се я говорю на основі фактів. Про терор було сказано вище. Зв'яз з французькою воєнною місією вів в Петрограді А. Р. Гоц після його відвіду я отримала від французької місії через Н. С. Ігнатова 10.000 рублів для роботи воєнної комісії. Воєнна комісія за дозволом ЦК, отримала гроші для роботи від якоїсь чорнотенної організації, зв'яз з котрою вели і Леппер, і Семенов. За відомом і дозволом ЦК, для спільної роботи проти соціалістичної влади, втягнуто було в воєнну комісію цілий ряд офіцерів не тільки безпартійних, але часами і явно контрреволюційних.

Така тактика партії була в Росії, така була і вона і за Волюго.

Лідія Коноплева.

Міжнародний соціалістичний банк.

З Бруксфілду доносять, що в робітничому домі відбули ся наради представників професійних організацій Швайцарії, Бельгії, Франції, Англії, Румунії, Чехословаччини і Швеції, в цілі заложити міжнародний робітничий банк, який мав би за цілі служити цілям професійних організацій. Для сего цілі вибрано комісію, яка має виготовити проект, який приїде на днешній порямок зїзду Професійного Інтернаціоналу, який відбудеть ся в Медіолянї.

Злочинні фашисти.

Орган французьких комуністів пише: Італійська преса приносить щоденно нові відомлення про злочини фашистів, підпалювання бірж іраці, напади на робітничі доми, злодійства робітників. Влада не тільки мовчить, але ще й допомагає по змозі убийцям. Невдоволюючи ся, що виновником убійства одного з членів підчас отворення муніципальної соціалістичної ради в Больонї 21 листопада 1920 р. був один із агентів провокаторів, тоді як влада використовувала увесь час сей злочин, щоб обвинувачувати самих соціалістів. Така є законність в Італії.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісті".

ДАЛЬШІ ЖЕРТВИ НА ПОМІЧ ГОЛОДУЮЧИМ НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ.

В КАНАДІ ЗІБРАНО ДОТЕПЕР ДЛЯ ГОЛОДУЮЧИХ \$3.870.11.

На поміч голодуючим на Радянській Україні вислано вже через Закордонне Бюро Помочі Голодуючим України в Празі третю тисячу американських доларів.

Дальші жертви на поміч голодуючим на Україні надіслали на руки Комітету Помочі Голодуючим на Радянській Україні стідуючі організації і поодинокі товариші:

Укр. Роб. Дім в Вінніпегу (передача частини фонду на закупку друкарських машин до Києва)	\$1.000.00
Укр. Робітничий Дім в Кардіф, Алта	270.00
Відділ Женщин-Робітниць при У.Р.Д. в Іст Киддонан (чистий дохід з представлення "Свекруха Садох")	30.10
Д. І. Угріні в Вакав, Саск. (збірка)	20.73
Павло Ястремський в Берегін, Саск. (збірка)	16.00
І. Нивчук в Кенмор, Алта. (збірка)	10.50
Д. Гулька в Гренум, Алта	5.00
Іван Пирон в Тейлортон, Саск.	5.00
І. Бойчук в Левої, Алта. (збірка)	4.00
Н. Кулибаба в Кенмор, Алта.	3.00
Александр Кондратюк в Ромео, Міч, Зауч. Держави	2.00
Слободзин в Вінніпегу	1.00
Послідний раз було поквітвано	\$2.502.78

Разом \$3.870.11

Всім жертводавцям Комітет Помочі Голодуючим на Радянській Україні складає сердечну подяку.

До Закордонного Бюро Помочі Голодуючим України в Празі, на руки голови того Бюро, представника У.С.Р.Р. в Чехословаччині тов. М. Левницького, вислано минушого понеділка на поміч голодуючим на Радянській Україні третю тисячу американських доларів (на канадські гроші, разом з пересилкою — \$1.015.65).

За Комітет Помочі Голодуючим на Радянській Україні,
Д. Лобай, секретар.

ВАКАВ, САСК.

Тов. Д. І. Угріні зібрав дати на поміч голодуючим на Радянській Україні від сідуючих товаришів:

По \$2.00: О. Грещук,
По \$1.00: В. Борса, І. Лесько, І. Рипчинський, І. А. Винет, Г. Міхальчук, М. Павлюк, В. Ковбляк, П. Угріні, І. Печерський.

По \$0.50: В. Сімон, І. Лушук, В. Окопир, Ю. Олексин, В. Монок, Л. Яковик, А. Потапук, М. Яковик, П. Радійчук, С. Закус, І. Гуцул.

По \$0.25: Ф. Осольський, С. Юдин, Н. Масинник, М. Запичий, Н. Кулик, Іван Гринюк, В. Кушнерик, І. Матвійчук, В. Форманец, Д. Олеський, Д. Баер, С. Дребит, Іван Дребит.

По \$0.10: Анна Калінок.
По \$0.10: Василь Костинюк.
З попередньої колекції 85 ц.

Разом \$20.85
За пересилку 12 ц., до Вінніпегу висилається ся \$20.73.

ВЕРЕГІН, САСК.

Збірка на забаві Духоборів.

Дорога Редакція "У.Р.Вістий".
Простимо помістити цих пару слів з іваної околиці Верегіні, де нас кілька старших товаришів були присутні на малецькій забаві молодіж, яка відбулась в школі Прети Вью. Тов. Н. Павлюк зібрав на забаві гроші і сказав кілька слів про наших голодуючих братів на Радянській Україні. По сім наступила колекта, підчас якої зібрані товариші Духобори і молодіж зложили добровільних датків \$16.00. Імен поодиноких жертводавців не подаємо, щоб заощадити місця в нашій дорогій часописі.

Всім жертводавцям складаю щирю подяку.

Павло Ястремський.

КЕНМОР, АЛТА.

Дорогі Товариші! Заслаю на Ваші руки "моні-ордер" на \$10.50, які я зібрав від сідуючих товаришів на поміч голодуючим на Радянській Україні. Зложили жертви сідуючі:

А. Бабюк \$2.50
А. Гагадич 2.00
М. Юрський 2.00
І. Нивчук 2.00
Г. Кірючук 1.00
М. Мар. Юрчук 1.00
З товаришеским привітом.
І. Нивчук.

ЛЕВОЙ, АЛТА.

На поміч голодуючим на Радянській Україні зложили по \$1.00 сідуючі товариші:

Geo. P. Nairn, Max Ferguson, O. Курбеа і М. Курбеа. — Разом \$4.00.

Зібрав тов. І. Бойчук.

МОНД МАЙН, ОНТ.

На мітинг в місцевій У.Р.Д., який відбув ся 27. марта і на який говорили Г. Н. Гуцалюк, організатор У.Р.Д. в Вінніпегу, зложили жертви на поміч голодуючим на Радянській Україні сідуючі:

З каси відділу У.Р.Д. \$2.50
Ф. Делбей 2.00
І. Загарук 2.00
П. Гриньків 1.50
В. Зайчоский 1.00
В. Гойнич 50
П. Москалик 50

Разом \$10.00
П. Гриньків.

ЗАМІТКА. Зложених на мітинг в Монд Майн, Онт., грошей Комітет Помочі Голодуючим на Радянській Україні ще не отримав.

КЕЛГАРИ, АЛТА.

Спростоване.

В вказі жертв з Келгарі на поміч голодуючим на Радянській Україні, поміщений в 29 ч. "Українських Робітничих Вістей", зайшла описка. Було поміщено: Ю. Басюк 50 ц.; А. Шевцов 25 ц. а мало бути: Ю. Басюк \$1.00; А. Шевцов 50 ц. Також було подане: т-ка М. Голак \$1.00; а мало бути: т-ка М. Новак \$1.00.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісті".

ЦІННА КНИЖКА.

Кожний український робітник в Канаді повинен мати в своїй бібліотеці і користати з ціною наукового твору Юлія Ліпперта п. н.

ІСТОРІЯ КУЛЬТУРИ.

Книжка обнімає 400 сторінок друку більшого формату, зі 112 ілюстраціями, напечатана на книжковій папері. На українську мову переклав П. Дятлів.

Ціна сего книжки \$2.50. Замовлення посилайте на сідуючу адресу:

J. Boychuk
80 Markham St.,
Toronto, Ont.,
або на адресу:
Ukrainian Labor News
Cor. Pritchard & McGregor
WINNIPEG, MAN.

*) Інтереси приклади до сього знаходимо у Фр. Герца: "Standortverhältnisse der österreichischen Industrie".

(Дальше буде.)